

عنوان مقاله:

بررسی ویژگی های بصری نقوش حیوانی سفالینه های شهر سوخته

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات هنر اسلامی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

فهیمة سراوانی - عضو هیات علمی دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

سیستان نام سرزمینی وسیع در جنوب شرقی فلات ایران است. دریاچه هامون و رودخانه هیرمند عامل مهمی در شکل گیری تمدن های باستانی در این منطقه محسوب میشود. کاوش های باستان شناسی نشان می دهد که تا سده هجدهم میلادی سیستان محل استقرار انسانهای زیادی بوده و شهر سوخته یکی از نمادهای مهم شهرنشینی و تمدن پیش از تاریخ می باشد. سفال های نخودی، خاکستری، قرمز و چند رنگ بدست آمده از این محوطه باستانی مزیّن به نقوش حیوانی است که در این طرح به تحلیل محتوایی و نمادین، و نقش ارتباطات گسترده با مناطق همجوار در شکل گیری این نقوش پرداخته شود. نقش مایه های ظروف سفالین مکشوفه از شهر سوخته به سه دسته تقسیم میشوند: هندسی، نقوش حیوانی، گیاهی درصد را دارند که در این میان نقوش حیوانی رتبه دوم از میان سایر نقوش راداراست. این نقوش حیوانی متأثر از محیط زیست منطقه و ارتباط با سایر تمدن های منطقه شکل گرفته اند. ایجادتوهم حرکت در نقوش ایستا و منفعل بودن برخی از این نقوش را میتوان از مهم ترین ویژگی های نقوش حیوانیبرشمرد. همچنین احتمال باورهای دینی و اعتقادی مردم منطقه در آن زمان و تاثیرش بر نقوش حیوانی گزینش شده، یا عدم انتخاب برخی نقوش حیوانی، و برخی نظریات دیگر ذکر گردیده مورد بررسی قرار خواهد گرفت. در این طرح به بررسی محتوایی نقوش بر اساس جامعه آماری پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

ویژگی های بصری، نقوش حیوانی، سفالینه های شهر سوخته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1004805>

